

[Enggaard]

bærer efter Venstres opfattelse også, at rådet i sit arbejde sonderer mellem væsentligt og uvæsentligt. Vi bør ikke tøve med at afvise forslag, der er bagatelagtige, og der er en række initiativer af den slags. De fortjener ikke at optage rådets tid og kræfter; de fremmer ligegyldigheden.

Det samme gælder en del af tidligere års rekommandationer, som bør afskrives frem for at fragtes med, selv om betydningen er ringe i dagens situation. Vi noterer med tilfredshed, at der allerede nu afskrives en hel del. Jeg tænker også her på den arbejdsbelastning, som mange, men mindre væsentlige sager betyder for regeringssiden. Det gøres ikke direkte op i penge, men bør beagtes alligevel.

Endelig om rådets struktur. Der har været tanker fremme om at gøre rådet til en parlamentarisk forsamling efter det mønster, vi ser internationalt, altså uden ministrene. Det mener Venstre er forkert. Vi har i Norden udviklet et samarbejde, hvor parlamentarikere og regeringsrepræsentanter har et givende samvær. Det er også min personlige erfaring fra mange års deltagelse i rådet, også som minister, at netop den politiske kultur, som rådets sammensætning er udtryk for, er en værdifuld baggrund for rådets arbejde. Det gælder ikke om at sætte formelle skel mellem de to bestanddele, men om at få begge dele til at virke sammen i en venskabelig atmosfære. Det tror jeg bedst sker gennem den nuværende struktur, hvor parlamentarikere og ministre alle er medlemmer af rådet med den arbejdsdeling, som vi kender.

Venstre ser frem til de kommende år for nordisk samarbejde som særdeles spændende. Vi har fået en stor udfordring i de ændrede ydre vilkår. Det kan tilføre nye værdier og resultater, men vi kan også forspilde muligheder, hvis vi ikke håndterer opgaven rigtigt. Men i Venstre har vi tillid til, at det skal lykkes.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Det var da rart at høre hr. Enggaard mene, at det ville være forfærdeligt, hvis vi gjorde denne debat til en debat om for eller imod EF, hvorefter hr. Enggaard bragte adskillige elementer ind i debatten om lige præcis de emner. Det synes jeg jo er temmelig modsætningsfyldt, og jeg synes, det var temmelig uklogt at bringe det så meget ind i debatten.

Men jeg kan da være glad for at høre, at Venstre mener, at det er forkert at gøre Nordisk Råd til en parlamentarisk forsamling, så noget positivt var der da i hr. Enggaards tale.

Birgitte Husmark (SF):

Det er jo, som det også er sagt tidligere i dag, sådan set ikke beretningen for Nordisk Råds aktiviteter sidste år, vi skal diskutere. Det, vi skal diskutere, og det, der er interessant at diskutere, er fremtiden for Nordisk Råd. Dels den nære fremtid – det, der skal ske på Nordisk Råds session i Oslo – dels fremtiden på længere sigt, ikke blot med hensyn til hvordan strukturen for Nordisk Råds arbejdsformer skal være, men jo bestemt også, hvordan indholdet af arbejdet skal være. Hvad er det, der skal være Nordisk Råds kerneområder? Hvad er det, der skal være indholdet? Hvad er det, der skal være det, der giver Nordisk Rådets berettigelse fremover?

Præsidiet har ønsket, at vi i Oslo skal sætte arbejdsløshed og arbejdsløshedens betydning for den gryende racisme på dagsordenen. Arbejdsløsheden er nu et problem for alle de nordiske lande. Arbejdsløsheden tackles både ens og forskelligt i de nordiske lande, og arbejdsløsheden vil helt klart være et vigtigt område at diskutere. Men det, der er helt afgørende, er netop, at det ikke bare bliver diskuteret, men at der også kommer handling ud fra Nordisk Råds møde. Det må være et fælles ansvar for både parlamentarikere og ministre, at der kommer handling ud, for når præsidiet er kommet med disse forslag, betyder det jo også, at det er et tværpolitisk initiativ. Præsidiet er tværpolitisk sammensat. Det betyder, at ansvaret for, at der kommer resultater ud af debatten om arbejdsløshed, helt klart hviler på hele Nordisk Råd.

Netop i denne situation, hvor der fra ministerrådet er et mere eller mindre udtalt ønske – eller i hvert fald et forslag, der er udmøntet i ændringsforslag til Helsingforsparagrafferne – om at trække sig ud af det helt tætte, interne dialogsamarbejde og handlingssamarbejde i Nordisk Råd, er det endnu vigtigere at demonstrere også fra ministerrådets side, at det ikke er det, man mener, men at man ønsker at komme med bidrag til handling i de enkelte lande, også i et gensidigt inspirerende fællesskab. Det vil vi bidrage til fra Den Venstresocialistiske